

Proskovický Florián

www.ostlava-proskovice.cz

Zimní vydání 2020

SLOVO STAROSTKY

Vážení občané,

rok 2020 nám přinesl s epidemií mnohá omezení ve všech oblastech života a velké starosti především o zdraví celého národa. Každá rodina v naší obci má své problémy a řeší zajištění vzdělávání dětí, práci, zaměstnání, provoz domácnosti a péči o nemocné. Materiální zabezpečení většiny rodin funguje, ale ztráta přímých kontaktů v zájmových skupinách, s přáteli, blízkými lidmi se podepisuje na naší psychice. Objevují se i rebelanti, kteří odmítají dodržování ochranných opatření a tím ohrožují sebe, rodinu, i nás ostatní. Musíme však mít rozum. Před námi je pár týdnů do konce roku, Vánoce proběhnou asi v jiném režimu, než jsme zvyklí, ale musíme vytrvat a věřit, že při dodržování pravidel, všech opatření směřujeme k postupnému vymizení epidemie.

Náš městský obvod funguje podle plánu, staráme se o běžný provoz, udržování majetku, úklid veřejného prostoru a o dokončení zahájených projektů.

Byla ukončena **výstavba hasičské zbrojnice**, Ostravské stavby předaly dílo investorovi - statutárnímu městu Ostravě. V současné době jsou odstraňovány nedostatky, aby mohla proběhnout kolaudace a následně předání hasičské zbrojnice do majetku MOB Proskovice. Uživatelem pak

bude Jednotka sboru dobrovolných hasičů Proskovice, jejímž jsme zřizovatelem. Po kolaudaci hasiči umístí do garáže nová auta a postupně bude doplňováno další vnitřní vybavení objektu. **Celková hodnota stavby daná rozpočtem 19 260 tis. Kč**, dotace z programu Ministerstva vnitra - GŘ Hasičského záchranného sboru ČR 4 500 tis. Kč, dotace z rozpočtu Moravskoslezského kraje 2 250 tis. Kč, spolufinancování ze strany SMO 11 394 tis. Kč, spolufinancování 10% ze strany MOB 1 863 tis. Kč. Vnitřní vybavení hasičárny je financováno částečně z prostředků SMO 347 tis. Kč, z rozpočtu MOB Proskovice prozatím 162 tis. Kč.

Dokončením výstavby hasičské zbrojnice se splnil mnohaletý sen proskovických hasičů, příznivců hasičského sportu a samozřejmě MOB Proskovice. V prostoru bývalých pastvin se cvičnou loukou a zázemím pro služby při společenských, soutěžních akcích mohou hasiči zdárně rozvíjet práci s dětmi, mládeží a zlepšovat svou připravenost k řešení krizových situací.

Byla zahájena **stavba mostku přes Dolový potok** firmou Hochbau. Prozatím byly vybetonovány patky mostku, další betonářské práce budou pokračovat až za vhodných teplotních podmínek. Navažující stavbou v příštím roce bude **místní komunikace** od mostku po ul. Na Pastvinách.

Od roku 2016 čekáme na vyhlášení dotačního titulu EU pro projekt **Multi-funkční učebna pro přírodní vědy a technické řemeslné obory**, letos jsme se dočkali a věříme, že jej začneme v příštím roce realizovat. Učebna vznikne v suterénu mateřské školy a bude sloužit základní škole.

Pro zajištění běžné údržby obce byl zakoupen **traktor** s vlečkou a dalšími přídatnými prvky, garážován je ve staré hasičárně.

V prosinci jsme byli zvyklí na mikulášské radovánky, jarmarky, vánoční koncertování, které letos bohužel budeme postrádat. A tak se pro letošní rok nechejme inspirovat Janem Skácelem: "Občas musí mít člověk nějakou radost, třeba nepatrnou, protože jinak by asi umřel jako rybička v akváriu, když se jí nevymění voda. Ale kde vzít v každodenním životě radost a nekrást? Nebyla nám smluvně zaručena v křestním listu a na prodej také není. Moje maminka říkala, že nejlepší je na radost nečekat, ale udělat ji někomu, zasloužit se o to, aby radost měl někdo jiný. Pevně věřila, ta dobrá duše, že se vykonaná radost jednou vrátí. „Já tuto víru také sdílím, a proto přeji všem, aby se nám o Vánocích a v novém roce dařilo rozdávat radost kolem sebe. Je to výsada nás – lidí. Nepromarněme ji!

Marie Matějová

Urgentní telefonní číslo městské policie **156** (funguje nepřetržitě)

Lze také volat **IVC Ostrava-Jih** tel. č. **950 734 156** (funguje nepřetržitě)

Volejte v případě zjištění protiprávního jednání, pohybu podezřelých osob, apod.

Místně příslušné pracoviště Městské policie Ostrava:

IVC Ostrava-Jih, ul. Kaminského 636/12 Ostrava-Nová Bělá

156

Z usnesení Zastupitelstva a Rady městského obvodu Proskovice

Zastupitelstvo na svém zasedání mimo jiné

- rozhodlo o přijetí daru části pozemku par. č. 836/1 ostatní plocha, silnice a par.
- č. 837/3 ostatní plocha silnice, vše v k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- rozhodlo vydat zamítavé stanovisko k záměru prodeje části pozemku par. č. 442/3 ostatní plocha, jiná plocha, o výměře cca 100 m², v k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- rozhodlo o prodeji části pozemku par. č. 154/1 ostatní plocha, ostatní komunikace,
- o výměře 115 m², vše k.ú. Proskovice, obec Ostrava
- schválilo Zprávu o hospodaření městského obvodu Proskovice za 1. pololetí 2020
- rozhodlo o zadání veřejné zakázky malého rozsahu na akci "Dodávka komunálního traktoru" a návrh kupní smlouvy
- rozhodlo o přijetí daru a uzavření smlouvy s firmou Amorgos a.s., a to pozemek par.
- č. 839/1 ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 618 m², v k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- vydat souhlas s nabízenými uvolněnými finančními prostředky z dotace v Integrovaném regionálním operačním (IROP) z výzvy č. 47 „Infrastruktura základních škol (SVL)“ na stavební akci „Multifunkční učebna pro přírodní vědy a technické řemeslné obory pro ZŠ Proskovice“

Rada na svých schůzích mimo jiné:

- rozhodla o podání žádosti na Magistrát města Ostravy, odbor majetkový, o odejmutí svěřené správy k pozemkům par. č. 657/7 lesní pozemek, par.č. 738/9 lesní pozemek a par. č. 738/24 lesní pozemek, vše v k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- projednala žádost o zajištění finančních prostředků – JSDH Proskovice
- projednala projektovou dokumentaci na workoutové hřiště a pupmtruck
- rozhodla o výběru nejvýhodnější cenové nabídky, o zadání veřejné zakázky malého rozsahu a o uzavření smlouvy o dílo

- na realizaci akce „Most přes vodoteč Dolový potok na par. č. 439/1, 457, 650/1, v k. ú. Proskovice
- vzala na vědomí předloženou dokumentaci pro vydání společného povolení – územního rozhodnutí a stavebního povolení na akci „Zřízení dvou parkovacích státní ul. Na Smyčce, Ostrava-Proskovice“
- rozhodla o přímém zadání veřejné zakázky malého rozsahu na aktualizaci projektové dokumentace, včetně inženýrské činnosti na akci „Stavební úpravy MŠ Proskovice-přístavba a změna v užívání 1. Podzemního podlaží“ a o uzavření smlouvy o dílo s Ing. Pavlem Menšíkem, IČO 42877300, U Sochy 984/21, Ostrava
- vzala na vědomí výsledky hospodaření Základní školy a Mateřské školy Ostrava-Proskovice, příspěvková organizace, k 30. 9. 2020
- vzala na vědomí Výroční zprávu o činnosti Základní školy a Mateřské školy Ostrava-Proskovice, za školní rok 2019-2020
- projednala návrh záměru prodat pozemky par. č. 506/1 zahrada, o výměře 379 m², par. č. 508/1 zahrada, o výměře 211 m² a par. č. 513/1 zahrada, o výměře 156 m², vše v k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- projednala oznámení o vydržení majetku, par. č. 510/1 o výměře 191 m², k. ú. Proskovice, obec Ostrava
- schválila Plán zimní údržby pro rok 2020 až 2021
- rozhodla o přímém zadání veřejné zakázky malého rozsahu na provádění zimní údržby v městském obvodu Proskovice – odstraňování sněhu z místních komunikací včetně posypu inertním materiálem a o uzavření smlouvy o dílo s Vitem Havránkem, IČO 87537541, Krčmářských 317/8, Ostrava
- rozhodla o přímém zadání veřejné zakázky malého rozsahu na zhotovení a dodání nábytku pro hasičskou zbrojnicí – SDH Proskovice
- projednala návrh na převod zastávkových přístřešků MHD do dispozice statutárního města Ostravy
- rozhodla o ukončení nájmu části pozemku par. č. 439/15 ostatní plocha, manipulační plocha o výměře 80 m²

Jitka Blažková

Omezení úředních hodin v závěru roku

středa	23. 12. 2020	otevřeno 8:00-12:00
pondělí	28. 12. 2020	otevřeno 8:00-12:00
úterý	29. 12. 2020	úřad uzavřen
středa	30. 12. 2020	otevřeno 8:00-12:00
čtvrtek	31. 12. 2020	úřad uzavřen

*Děkujeme za pochopení
a přejeme klidné prožití
doby vánoční
a vše dobré
do nového roku.*

za pracovníky ÚMOB Proskovice
Jitka Blažková
tajemnice

Poskytování elektronických informací o dění v Proskovicích

V minulém čísle jsme vám zaslali formulář na zaevidování do služby „Elektronické informace občanům“.

Pokud máte zájem o zaslání informační emailů z úřadu, **můžete se i nadále do této služby nahlásit**. Zájem prozatím projevilo cca 120 občanů.

Formulář přihlášky naleznete na webu Proskovic v sekci Radnice (úřad) – formuláře – č. 12. Ten doručte buď v písemné podobě na **úřad** (možno vhodit do schránky u vchodu), nebo jej vyplněný a podepsaný naskenujte a zašlete na e-mail: **jblazkova@proskovice.ostrava.cz** nebo **vadamkova@proskovice.ostrava.cz**.

Věra Adámková

Oznámení lékaře

MUDr. Václav Pika oznamuje,

**že od 1. 1. 2021
ruší svou ordinaci
v Proskovicích.**

Ordinovat bude pouze
ve Staré Bělé, tel. 596 769 033

Vítání občánků bez společného setkání

Městský obvod Proskovice zve rodiny s nově narozenými dětmi na úřad, abychom mohli přivítat nové občánky Proskovic při slavnostním setkání. Tuto akci organizujeme při dosažení počtu 5 – 6 narozených dětí, většinou na jaře a na podzim. Letos jsme měli v plánu přivítat tři holčičky a dva kluky, ale z důvodu koronavirové pandemie nebylo možné tuto akci uspořádat. Proto jsme se rozhodli symbolicky přivítat a obdarovat naše nové občánky alespoň jednotlivě předáním dárečku na úřadě tak, jako to děláme při společném setkání.

Věra Adámková

Vánoce v kostele sv. Floriána

Vážení proskovičtí občané,

na tomto místě jsem vás každoročně informoval o Vánocích v kostele sv. Floriána. Letos také samozřejmě Vánoce v našem kostele oslavíme, jen forma bude bohužel jiná. Podle platných omezení budou vánoční bohoslužby pravděpodobně v režimu maximálně třiceti lidí, což nebude zdaleka dostatečné ani pro místní farníky. Proto mne mrzí, že Vás letos na bohoslužby ani žádný vánoční koncert do našeho kostela nepozvu.

Pro veřejnost otevřeme kostel **24. 12. od 14 do 15 hodin**. Přijďte si k nám do kostela pro betlémské světlo a podívat se na Betlém.

Bohoslužby v online přenosech můžete sledovat kromě televizních kanálů například na <https://mseonline.cz>.

Další informace o aktivitách farnosti nebo případných změnách naleznete na stránkách www.starabela.farnost.cz.

V případě nečekaného rozvolnění, nebo alespoň dosažení stupně 2, bych vás o „Půlnoční mši“ informoval na vývěsce před kostelem nebo přes paní starostku prostřednictvím místního rozhlasu.

Pokojné Vánoce a požehnaný rok 2021 vám za proskovické farníky přeje

Martin Menšík

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Jak se Kejba básníkem stal

Všichni známe Pavla Matěje (Kejbu) převážně jako manuálně pracujícího člověka, co nepokazí žádnou „srandu“. Možná od dob, kdy se přestěhoval na Ostravici, se stále častěji pokouší svá setkání s přírodou vepisovat do svých milých básniček.

Důkazem toho se stala i knížka Básničky pro Edu. K této tvorbě ho inspiroval jeho první vnuk Eda, kterého dědeček takto krásně obdaroval.

V. Adámková

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Zmrzlé kobzole

Do vzpomínek z dětství, jak je známo, se vkrádá vždycky trocha nostalgie-tráva byla zelenější, léto teplejší a zima plná sněhu. Ale v roce 1929 byla opravdu taková zima, že děti chodily do školy jako v tunelu, chlapi museli sníh vyhazovat na poschodí. Vše se dělalo ručně, lopatami.

Také období Vánoc se neslo ve zcela jiném duchu, než jak to známe dnes. Vánoce byly spojeny s duchovními prožitky. Vše se točilo kolem kostela. Nikdy jsme babičku neslyšeli v souvislosti s Vánoce-

mi vzpomínat na dárky, kupu jídla, cukroví a pod. Během adventu se žilo skromně. Ve starobělském kostele se připravoval sbor na sváteční mše. Sestra babičky paní Marie Foltová patřila k výborným a nadšeným zpěvačkám, doma hodně zpívala a celou těšící se atmosféru přenesla na zbytek rodiny.

Teprve první svátek vánoční byl ve znamení hodů. Z Nové Bělé, kde rodina žila, se šlo ještě za tmy, ve 4 hod. ráno, na jitřní mši. Když se pak celí promrzlí vrátili domů, těšily se děti na tatínkovy "zmrzlé kobzole".

Tady je recept:

Buchtíčky z vánočkového těsta, bohatě plněné mákem, na Štědrý den rozláme-me a uložíme do hliněné nádoby, zalijeme horkým mlékem s medem a necháme v chladu proležet do druhého dne.

I když pak babička ve svém dalším životě napekla mnoho vánočního cukroví a jiných dobrot, na tatínkovy "kobzole" s láskou vzpomíná.

Vzpomínku naší nejstarší občanky paní Lýdie Kašpárkové, narozené roku 1921, zapsala Zdeňka Andrlová, dcera.

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Zahrádkáři

Bylo veselo....

Český zahrádkářský svaz měl v Proskovicích dlouholetou tradici. Zahrádkáři se scházeli nejen na pravidelných schůzích, ale i na svých zahrádkách, kde si vyměňovali zkušenosti, rady a vychytávky k pěstování zeleniny, ovoce i květin. Také si pomáhali prakticky, např. roubováním ovocných stromků, či prodejem nebo darováním přebytků. Svaz zahrádkářů pořádal každoročně několikadenní zájezdy na různé výstavy, za památkami či kulturou. Zájezdy měli zahrádkáři ve veliké oblibě a provázela je vždy dobrá nálada.

V srpnu roku 1980 jsme vyjeli my, proskovičtí společně se zahrádkáři z Výškovic na zájezd do naší Matičky Prahy a jejího okolí. Cestou jsme navštívili různé zahrádkářské výstavy, načerpali nové zkušenosti z oblasti zahradničení, jak a co pěstovat, aby úroda byla co nejlepší. A věřte, že i o veselé příhody na tomto zájezdu nebyla nouze.

Po příjezdu do Prahy jsme se společně vydali projet metrem. Nezapomenutelný zážitek!

Jako organizace jsme všichni sjeli po schodech eskalátoru dolů do stanice metra. Vedoucí zájezdu pan Oldřich Borovec (neměl to vůbec jednoduché) nás shromáždil v hloučku a sdělil důležité pokyny: "Tak, dávejte všichni pozor, teď pojedeme tři zastávky a na té třetí zastávce všichni vystoupíme a společně se půjdeme projít a prohlédnout si Palác Kultury a Vyšehrad." Jenže na druhé zastávce nečekaně vystoupila paní Marie Borovcová, souprava se rozjela a my jsme ji jen zahlédli stát bezmocně na peronu, až se

nám ztratila z očí. Všichni jsme na další zastávce museli vystoupit a čekat, protože se pan vedoucí musel vrátit pro ni zpět, (byla to jeho maminka a měla 83 let). Naštěstí paní Borovcová stála na peronu a čekala, takže jsme do deseti minut byli zase kompletní. A teď cituji: "Babi-

no, kdo ti kazal, aby si vystupila?" - "Co po mě řveš, se myslíš, že neumím jezdit metrem?"

Poté jsme se společně vydali k Paláci Kultury. Po krátké procházce a zajímavé prohlídce Vyšehradu jsme opět sestoupili do stanice metra. Na druhé zastávce

mě vedoucí, (můj taťka), požádal, abych obešla všechny naše účastníky zájezdu a upozornila je, že na další zastávce budeme vystupovat. Zdálo se mi to zbytečné, jeli jsme už metrem podruhé, ale poslušně jsem všechny obešla a upozornila na výstup. Nakonec jsem se zastavila u pana Kužmy, poklepala mu na rameno a povídám: "Haló pane, vy taky patříte k té výpravě?" „Ja, ja, já sem teď jeden z těch vyhukanych“ odpověděl.

Jeden z pražských cestujících naše dění chvíli sledoval a pak se mě zvědavě optal, odkud jsme a jestli tady něco natáčíme.

Další den ráno jsme odjeli směrem na horu Říp - symbol české národní historie. Traduje se, že každý pravověrný Čech by měl na ni alespoň jedenkrát za život vystoupit. Je to nádherný pohled dolů a do okolí.

Počkali jsme na pana průvodce a šli na prohlídku Romanské rotundy a kaple s úžasnou akustikou. A protože většina proskovických zahrádkářů byla taky členy pěveckého sboru, nebylo třeba nic mluvit a už jsme stáli v půlkruhu. Pan Jaroslav Slatinský (naš dirigent) nám udal tón a od srdce jsme si v rotundě zazpívali krásnou píseň, „Aká si mi krásná, ty rodná zem moja“.

Pan průvodce byl velice mile překvapený a řekl: „Tak to jsem tady ještě nezažil“.

Poděkovali jsme mu za hezký výklad, rozloučili se a s dobrým pocitem jsme se vrátili zpět k autobusu a pokračovali v cestě za dalšími naplánovanými zastávkami a zážitky. Byly to hezké zájezdy. Ráda na ně vzpomínám.

Hedvika Sýkorová-Borovcová

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Nečekaný dotek

Chovám slepice. Vím, že to není zrovna „in“, ale už jsem si na ně nějak zvykl.

Jsou to zvláštní tvorové a není zrovna snadné si k nim vytvořit nějaký citový vztah. Ne každý ví, že slepice na rozdíl od jiných zvířat pohybují hlavou a krkem jediné trhavě a při každém kroku vpřed škubavě vystrčí hlavu dopředu.

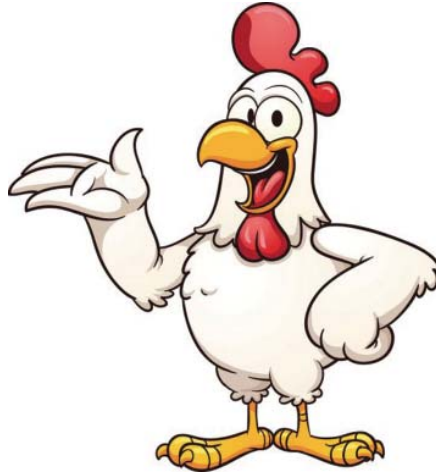
Vždy, když se objevím ve dveřích, vedoucích na zahradu s jejich výběhem, okamžitě prudkým pohybem krku všechny natočí hlavu tak, aby si mne jedním okem lépe prohlédly a vzápětí vyrazí směrem ke mně. Dávno jsem již pochopil, že to není z náklonosti k mé osobě, ale jediné a výhradně k misce s krmením, kterou většinou mívám v ruce.

Už jsem se s tím smířil. Ostatně mne každou chvíli přesvědčují, že inteligence je v jejich malých hlavách jako šafránu. Například když jim pokládám misku se žrádlem, klovnou mne často do prstu, aby se ujistily, že to není asi nějaký červík.

Je tomu již několik let, kdy jsem vyrobil do kurníku bedničku pro snášení vajec. Slepice při snášení mají rády klid a soukromí, a tak bednička měla malý vstup-

ní otvor, kterým jsem vždy protáhl ruku a posbíral vajíčka.

Při jedné kontrole snůšky jsem kromě vajec nahmatl něco měkkého a mokrého.

Když jsem to vytáhl, zjistil jsem, že to jsou kousky namočeného chleba, který byl součástí krmné směsi z misky ve venkovním výběhu. Toto mi slepice ještě nikdy neudělaly.

A tak jsem od toho dne kousky chleba vždy posbíral a vrátil je ven do misky.

Jednoho dne jsem opět šátral rukou po podlaze budky. Zase jsem nahmatl kousky chleba a také jsem se dotknul něčeho s jemným hebkým povrchem. V tu chvíli mi hlavou prolétlo jako blesk zjištění, co to asi je. Zděšeně jsem vyškubl ruku z bedničky a uskočil ke dveřím kurníku. Asi za dvě vteřiny na to vyrazil z bedničky veliký potkan a doslova vylétl ven z kurníku.

Zůstal jsem stát jako opařený a hlavou se mi začaly honit otázky, jako proč mne vyděšený potkan nekousl, když se k němu přiblížila má ruka, která zároveň uzavírala jediný východ. Zkrátka měl jsem velké štěstí. Nakonec jsem se proto na toho nečekaného obyvatele budky ani moc nezlobil. Zřejmě si zvykl na můj pach ruky, kterou jsem tam pravidelně šátral. To, že potkani nejsou hloupí, to všichni chovatelé moc dobře vědí. Nikdy se už nedovím, jestli se slepice kdy s potkanem v budce potkaly a proč chleba potkanovi nesežraly. Jisté je, že byly všechny v pořádku. Od těch dob už nenechávám krmení volně v ohradě. Hloupý kdo dává a ještě hloupější, kdo nebere.

Zdeněk Dvorský

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Hasičské závody v Krmelíně

Je čtvrtek večer, piju kafe, když zazvoní můj mobil. Ozve se naše šéfová Zdeňka. Do vánočního Floriána máme dodat nějaký veselý příběh z naší činnosti.

Zdeňku nic v této chvíli nenapadá a jako „starý hasič“ prý toho pamatují, za těch bezmála padesát let, co jsem členem, určitě víc. Tak se snaž a dones mi příspěvek nejpozději do soboty večer, ať to můžu opsat a odeslat do uzávěrky vánočního čísla. Chvilí jsem se snažil odmlouvat, že mě teď taky nic nenapadá, vše marně, tak mi to dala rozkazem a dědku snaž se.

Ne každý zážitek za ta dlouhá léta se dá bez červenání publikovat, přesto jsem ve své paměti našel jeden, aby byl veselý a mohli ho číst všichni.

Je to již pěkná řádka let, kdy jsme družstvo hasičů veteránů vyjeli na závody do Krmelína. V té době jsme byli v této kategorii nejlepším družstvem v širokém

okolí. S vidinou opětovného vítězství panovala v družstvu výborná nálada. Účast na závodech byla velká a my se těšili na snadné vítězství.

Bývalo zvykem, že před závodem jsme si dali štamprli. Věrní tradici jsme ani tenkrát tento rituál nevynechali. Nazývali jsme ho „Na techniku“. Soutěž měla malé zpoždění, a tak bylo více času do našeho startu. „Na techniku“ jsme měli více času, a tak byla některými členy družstva několikrát opakována. Na startu jsme hýřili optimismem, ale jen do chvíle, kdy jsme odstartovali. Savice, které jsme s kolegou měli za úkol, se staly naší pastí.

Nejprve jsme se srazili hlavami, až jsme si sedli na zadek, poté jsme se spolu s náhradím mrskali a savice se snažili spojit závit na závit, což jak asi všichni víte, nejde. Družstvo již své úkoly splnilo na jedničku a proudaři čekali na vodu, ta nebyla.

Z této hrozné situace nás zachránil až rozhodčí, který červeným praporkem ukončil naše snažení. Byli jsme diskvalifi-

kováni. Ostatní členové našeho soutěžního družstva nám potom dali jasně najevo, co si o nás myslí.

Někteří také navrhovali, abychom za trest šli z Krmelína do Proskovic pěšky. K tomu našťěstí nedošlo. „Technice“ jsme zůstali věrní, ale jen v povoleném množství!

Od této chvíle uplynulo již mnoho let, snad stokrát jsem tento příběh vypravoval při různých příležitostech hasičům i známým. Tentokrát jsem se rozhodl ho pro poučení zveřejnit ve Floriánu.

Kamarád, se kterým jsme toto spáchali, již bydlí v „nebeské hasičárně“, kde se má jistě dobře. A já? Já se moc a moc těším na tu naši pozemskou, kterou nám všem proskovickým hasičům a lidem postavili pod školou.

P.S.: Až mě jednou „nejvyšší hasič“ povolá, budeme se tomuto našemu „faux pas“ v Krmelíně dlouho tam nahoře s kolegy chechtat.

Autor „Neznámý“ ©

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Liška na sněhu

Konec roku by měl být, mimo jiné, i dobrou radostí, a to i v téhle (nebo snad právě v téhle?) nelehké době. A trocha srandy je lepší než sleva v Kauflandu. Pokud ovšem pomineme občasná humory, kterými nás oblažují někteří zvolení, anebo na zvolení se těšící představitelé (zachovejme zde genderovou vyváženost) a představitelky vládních i nevládních stran.

Nedávno jsme si s kamarádem myslivecky zavzpomínali a znovu vytáhli na světlo Boží nejrůznější zážitky. Zážitky naše i ty, které se k nám dostaly v příbězích přátel a známých. Kamarádů současných, i těch, kteří už je dneska nemohou potvrdit, doplnit nebo vyvrátit. A úplnou náhodou v ten večer došlo i na vzteklinu. Na vzteklinu, nemoc ošklivou a nebezpečnou, se kterou my starší myslivci máme z dřívějších dostatek ne právě příjemných zkušeností. Ale jak už to bývá, to morbidně hroziící jsme prošli jen tak mimochodem a spíše se pak probírala druhá stránka, na které byli nezapomenutelně zapsáni Miloš a jeho liščí extempore.

Byla zima a lesnický provoz se odehrával valnou většinou v těžbě, přibližování a svozu dřeva. Po jedné nakládce kulatiny hajný Miloš nasedl do kabiny Tatry a spolu s řidičem zamířili z Lysé hory směrem k Ostravici. Sněhový poprašek, který svítil obnovou, nabízel příležitost sledovat i z auta čerstvé stopy zvěře a zkrátit si tak čas. V jednom místě hajný zaregistroval pohyb. Svahem dolů se k nákladňáku blížila liška. Řidič přibrzdil, a když zrzka vběhla pod auto, Miloš vydal příkaz – „Stát“. Tenhle příkaz byl zcela pochopitelný. Vždyť pokud by nebyla liška příliš pošramocená, půjde stáhnout a kůže se zpeněží. Těch pět stovek, které teh-

dy šly za liščinu utržit, totiž nebylo málo. Vlastně to byla asi tak čtvrtina jeho měsíčního příjmu. Prohlídka dopadla uspokojivě. Liška nejen že nebyla poškozená, ale dokonce žila a netečně hleděla na oba chlapy. Hnátek bukové větve ukončil její pozemské bytí a poslední cesta ji dočasně zavedla na polesí, kde ji Miloš pověsil pod kůlnu a všem se pochlubil, že má lišku. Bez čekání a vláčení se po nocích. Od-

vykládal svůj zážitek, ale už si ani nestihli přifuknout na Lovu zdar. Přítomný technik znejistěl. Tohle chování nezraněné lišky se mu nelíbilo. Jeho rezultat byl jasný – kůže nekůže, pět stovek sem pět stovek tam, lišku je třeba odvést na veterinu do Místku. Miloš si místo na Lovu zdar dal jednu na žal a odešel domů.

Neuplynul ještě ani týden, když přišla telefonická výzva - hajný okamžitě na zdravotní středisko. Liška měla vzteklinu. Doktorům se ale Miloš šprajcl. „Já jsem s ní v přímém kontaktu nebyl, měl jsem pořád na rukách pletené prstové rukavice. Já do špitálu nejdu, já si do břicha injekce píchat nenechám.“ Po všech konzultacích nakonec souhlasili a Miloš zůstal na reverz doma. Když se s ním loučili, dostal, jak sám říkal „poslední pomazání“ – pravidelné lékařské kontroly, a pokud by

zpozoroval nějaké příznaky, zejména měl nepříjemné stavy v reakci na zvuk tekoucí vody, nebo měl divný pocit, že slyší šplouchat vodu, tak přímo a ihned odjezd na izolaci.

Od prohlídky už uplynuly nějaké tři týdny. Miloš dorazil z práce domů na oběd. V lese měl všechno hotovo, kluk je ve škole, žena se vrátí z práce až před pátou. Najedl se a kolem jedné zalehl na gauč. Za celý den pořádně vymrzl a nebylo se co divit, že okamžitě zabral. A pořádně. Chrupkal, chrupkal, ale jako by ho něco začalo rušit a protivně rozčilovat. Měl pocit, že slyší téct vodu. Probral se - a nic. S úlevou zavřel oči - ale je to tu zase. Příznak! V uších mu hučí voda! Sám v chalupě! Najednou byl strachy celý bez sebe. Sedí na kanapi, voda šumí a on se hrůzou třepe jako ratlík. Najednou však šumění utichlo a ozývá se něco, co připomíná tichý zpěv. Co bylo dále, to nejlépe popisují jeho vlastní slova (s malou cenzurou a nutným přeformulováním drsnějších výrazů):

„Poznal jsem, že něco je, chvála bohu, asi jinak, a že to není vzteklinu, když kdosi vyje v koupelně. Tak tu sedím, ještě před chvílí jsem se strachy málem poblíl a posral, a v ten okamžik vyleze manželka. Tak sem na ni huknul, co tam v jednu odpoledne dělá. Uraženě brblala, že skončili dřív, a tak šla domů pěšky a od sněhu promokla. Bylo jí zima, proto si hned vlezla do vany. Mě si ani nevšimla, tak co prý chcu. Začala eště cosi dřístat, ale mně vám to ani nevadilo. Bylo mi fajn, nebyly to příznaky, ta voda nebyla halucinace, tekla doopravdy. Vzteklinu jsem nechtěl a na upyskovanu babu se, na rozdíl od vztekliny, většinou neumírá.“

Milan Stoniš

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

Putování písničky

Během studia hudební výchovy na PF v Ostravě jsme v oboru lidová píseň dostali praktický úkol – zapsat v místě svého bydliště 10 lidových písní, které ještě nejsou známy ze zápisů klasických sběratelů. Nebyl to lehký úkol. Půjčila jsem si od kamarádky magnetofon známé značky Sonnet duo pro záznam zpěvu a 10 vybraných písní mi nazpívali moji rodiče, babička Vilemína Borovcová, strýc Jarda, teta Lidka Kašpárková a strýc Olin Borovec.

U nahrávání bylo veselo. Všichni se snažili zpívat co nejlíp, a to až tak, že naše nářečí přetvářeli ve spisovnou češtinu. Důvod byl jasný: „Co by na to řekl pan profesor“? A tak jsme museli opakovat, až byla písnička v původním nářečí. Pak bylo třeba provést notový zápis a přesný přepis textu. K hodnocení úkolu jsme museli odevzdat magnetofonový záznam a zápis písní. Úkol byl splněn, ale z deseti písniček do života vstoupila jen jedna - babiččina Proskovice je dědina. Veselá, vtipná, škádlivá. Později jsem ji zařadila do zpěv-

níku Hraje a zpívá Ondřejnica, abychom ji měli „po ruce“. Babička Vilemína byla v posledních letech života „popletka“, měla svůj svět, a když sedávala na lavičce u staré chalupy, popěvovala si: „Ma to hlavu jako kopač a pyščísko jako kropač, a zuby tajak lopaty a nos jak ta faja čapaty“. Přitom se uchichtávala a byla ráda, že ji někdo slyší.

Čas plynul, až v roce 2004 chtěla cimbálová muzika Ondřejnica k uctění památky Františka Lýska (100. výročí od narození) proskovické písničky připomenout

na CD Proskovice je dědina. Primáš Kamil Šperlín mě pověřil tehdy úkolem najít aspoň pět babiček z Proskovic pro nazpívání dvou písní. Vytipovala jsem zpěvačky, ale Kamilovi připadaly moc mladé, chtěl babičky po osmdesátce“. Dobrá, ale ty už nebudou jen z Proskovic“, vzkázala jsem. Vybrala jsem tři sestry - tetu Lidku Kašpárkovou z Proskovic, tetu Mařenku Foltovou ze Staré Bělé, tetu Heřmu Filipovou z Nové Bělé, paní Marii Hanzlíkovou ze Staré Bělé a tetu Jarku Paličkovou z Proskovic.

Byla zima, pořádný mráz, sněhu plno, na cestách a chodnicích námraza. Tetičky byly za mnou třikrát ve starobělské škole, abychom se písničky pořádně naučily. Měla jsem strach, ať v tom nečase někde

nespadnou a nepolámou se, ale zvládly cestování i nácvič na jedničku. Na natáčení v rozhlase se těšily a zároveň trochu bály, co je tam čeká. Vedení se ujal Kamil Šperlín. Každá zpěvačka měla svůj mikrofon, v ruce zvětšený zápis textu a pořádné brýle na nose. Třásla se jim z trémy ruka a papír vydával nežádoucí šumy. Takže pak se pokračovalo bez papíru. Přáním režiséra bylo, aby se po dozpívání babičky rozesmály, aby smích nakažlivě gradoval. Nejdříve trochu rozpačité, ale po povzbu-

zení smích dopadl výborně. Absolutní vítězkou graduujícího, klokotavého smíchu se stala teta Mařenka Foltová. Z natáčení odcházely šťastné a muzikanti je rozvezli po chalupách. Korunu natáčecímu dni dala teta Heřma z Nové Bělé. Syn Pepík se jí ptal, kde byla, když je tak vystrojená, ve svátečních šatech. Teta se smíchem odpověděla: „Kaj sem byla? No zpívat v rádiu. Neni enem Lucie Bila. Dněska sem byla za hvězdu ja“.

CD Proskovice je dědina bylo pokřtěno na sokolském plese roku 2005 za účasti čestného hosta Jana Rokyty st. a samozřejmě akčních babiček, které si před proskovickým obecnstvem své písničky zazpívaly.

Marie Matějová

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

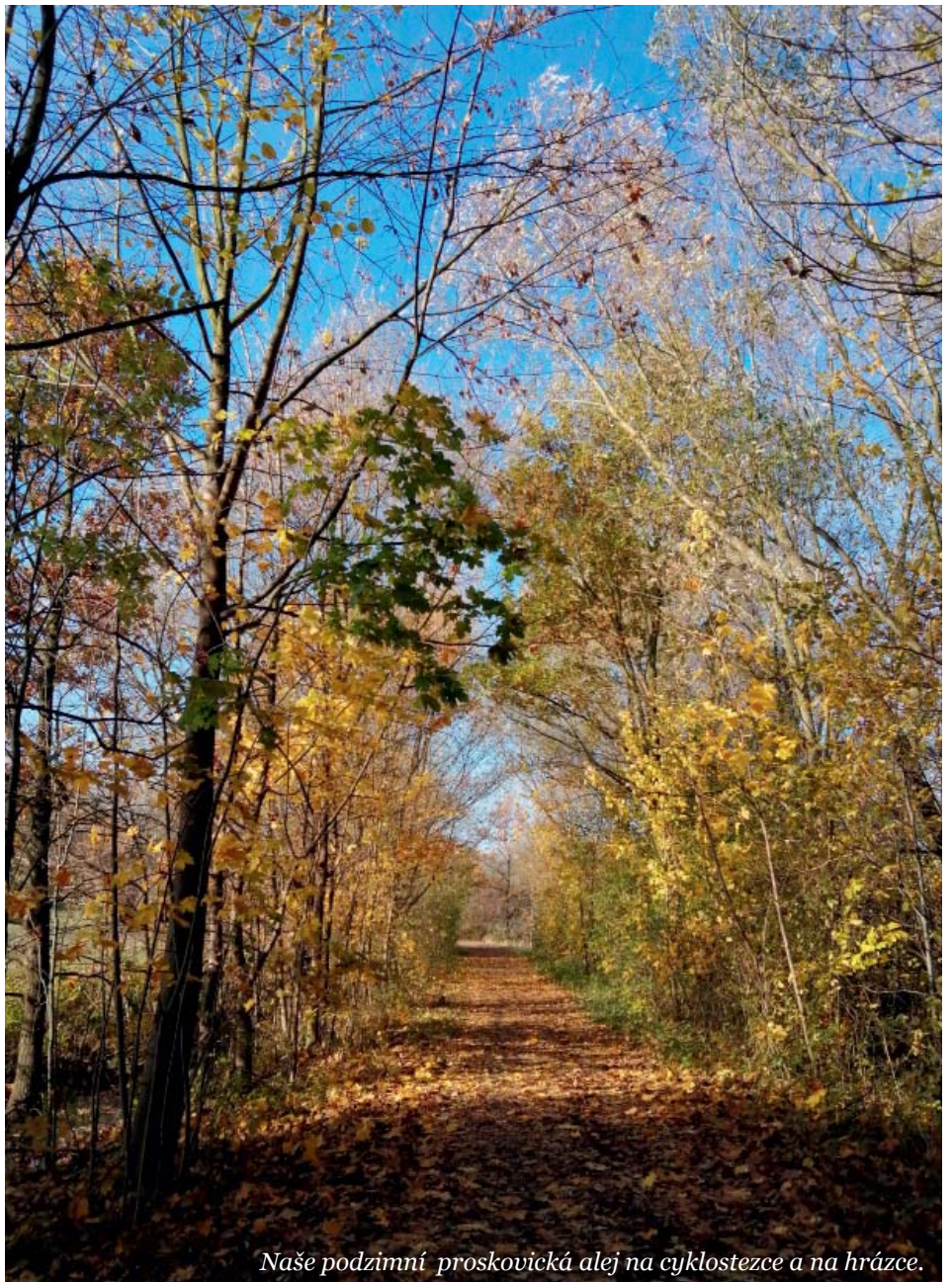

Bohatství za našimi vrátky

Jednoho letního dne, i když obloha byla po ránu hodně podmračená a slibující brzký déšť, což některé přihlášené účastníky odradilo, jsme se vydali do Suchdola nad Odrou. Konala se zde akce Tour de aleje, kterou nám vřele doporučil Karel Sýkora, kterému za dobrý tip ještě jednou děkujeme, protože jsme prožili skvělý den plný pohybu v přírodě a byli obohaceni o spoustu zážitků a informací. Akci pořádala organizace Arnika za pomoci dalších sponzorů. Cyklotrasa měřila 30km a vedla přes Bernartice nad Odrou, Jeseň nad Odrou, Hrabětice, Lučice, Hynčice, Vražné a Mankovice zpět do Suchdola. Doprovázel nás pan Vilém Dubnička, který je průvodcem televizních Cyklotoulek.

První zastávka na trase byla u vodního mlýna v Bernarticích. Tato návštěva byla zprostředkována paní majitelkou mlýna, která nám poutavě vykládala o jeho historii a i svého rodu, a nakonec jsme mohli nahlédnout do útrob mlýna a to přímo na místo, kde pracuje dosud fungující turbína na výrobu elektrického proudu za pomoci vody z Odry.

Jedním z témat, kterému jsme se věnovali na naší druhé zastávce přímo u řeky Odry, byla ochrana brouka páchníka hnědého. Tento běžnému člověku celkem neznámý druh brouka je v ohrožení z prostého důvodu, že se mu vytrácí jeho přirozené hnízdiště. Jeho domovem jsou dutiny starých trouchnivějících stromů. Tyto v krajině postupně mizí. Nejvhodnější dutiny pro tyto brouky vytváří vrby ořezávané tzv. na hlavu. V Poodří byl nastartován projekt zaměřený na ochranu

Naše podzimní proskovická alej na cyklostezce a na hrázce.

pokračování na str. 8

Laskavé příběhy pro vánoční čtení

pokračování ze str. 7

krajiny, jehož náplní je sázení původních druhů stromů, především právě vrby nebo topolů, dubů či hrušní.

Jak už z názvu akce vyplývá, hlavním tématem celé akce bylo seznámit všechny účastníky s alejemi stromů v okolí, které byly vždy nedílnou součástí krajiny. A opět je zapotřebí se o tyto aleje starat, ochraňovat je a obnovovat. Vždyť není snad nic příjemnějšího než se v parném létě jít projít třeba u nás v Proskovicích po krásné cyklostezce vedoucí od Kuňkaliště na Košatku lemované úžasnými vzrostlými duby a javory skýtající člověku blahodárný stín a chládek. Nebo procházka po naší hrázce u Odry opět lemované povětšinou dubovým porostem, musí každého vnímavého člověka naplnit klidem a pohodou umocněných ještě spoustou nádherně kvetoucích a vonících koberců rostlin, ať už na jaře medvědího česneku a sněženek, či později kvetoucí vzácnější lilie zlatohlavé nebo na podzim množstvím hub vhodných třeba ke zpestření našeho jídelníčku.

Vrátím se ještě k našemu cykloputování, které pokračovalo do Jeseníku nad Odrou, kde jsme se zastavili na ochutnávku zdejších dvou pramenů velmi osvěžující

Mlýn v Bernaticích

a chutné minerální vody, která se na trh dodává pod názvem Jesenická kyselka.

Další zastávka byla v klubovně mysliveckého spolku z Hrabětic, kde nás místní pohostili oblíbeným zlatavým mokem a klobásami, při jejichž konzumaci jsme si vyslechli poutavý příběh o historii této

vesnice, která byla po válce velmi pohnutá, protože většina obyvatel byla vysídlena do Německa a až současný starosta se zasadil o znovu navázání vztahů z bývalými rodáky. V současnosti je tato spolupráce velmi vřelá a přátelská, z čehož mají všichni radost.

Zastávka v ovocných sadech Lučice, kde nás provázal majitel Eduard Kozák, nám odhalila všechny peripetie spojené s ovocnářstvím. Mohli jsme ochutnat zdejší produkt ve formě moštu. Nedílnou součástí pěstebních úspěchů je přítomnost včelích úlů v blízkosti sadů a tak i o těchto pilných tvorečcích musela být řeč. Tak jen v současné době, kdy je třeba být v dobré kondici, doporučuji navštívit zdejší sady, kde je možno zakoupit místní staré dobré odrůdy jablek k posílení imunity a doplnění vitamínů.

Na závěr už jen povzbuzení pro všechny, kteří měli trpělivost dočíst až zde, aby si udržovali neustále dobrou náladu a snažili se těšit se i z maličkostí a nepropadali trudnomyslnosti ze současné nelehké doby. K tomu je dle mého mínění nejlepším krokem vrátit se zpět k naší přírodě, která je nevyčerpatelným zdrojem energie. Taková každodenní procházka naším Poodřím musí zvednout náladu i největšímu škarohlídovi, ale musí se umět dívat a plně vnímat toto naše krásné místo k žití. Buďme vděční za to, že zrovna my máme to štěstí žít v takto krásné a pestré okouzující krajině, važme si toho a snažme se ji chránit. Ona se nám za to bohatě odmění.

Alej v Hraběticích.

Včelařské postřehy roku 2020

Život včelstev je dokonale řízen přírodními zákony. Toto společenství užitečného hmyzu má svůj řád, který zajišťuje život po statisíce let. Nejdůležitější činnosti spolu s jinými druhy hmyzu je opylování rostlin v přírodě. Člověk svým způsobem hospodaření obrovskými změnami a nevhodnými zásahy do naší přírody jim jejich život velmi sťažuje. Za poslední století, obrovský nástup chemického znečištění má neblahý vliv na život všeho včetně člověka. V naší základní organizaci včelařů se za poslední roky docela daří udržovat život včel v okolí Proskovic, Staré Bělé, Nové Bělé. Toto dokládá tabulka:

Obec	Počet členů	Počet včelstev	Počet členů	Počet včelstev	Počet členů	Počet včelstev	Počet členů	Počet včelstev	Počet členů	Počet včelstev
	2016		2017		2018		2019		2020	
Stará Bělá	21	168	22	252	25	182	22	119	19	159
Nová Bělá	13	74	13	94	17	106	18	119	15	115
Proskovice	10	105	15	105	12	108	12	115	11	115
Celkem	44	347	50	451	42	441	52	353	45	389

Loňské úhyny včely řešily rojením a my včelaři jsme si užili žebříků při odchytu rojů a usazování nových včelstev. Příroda byla na pyl a nektar docela štědrá. Včelstva, která byla v pořádku si donesla průměrnou nektarovou snůšku, ale medovicové (lesní) medy letos chybí. Náš společenský život, byl v tomto roce omezen. Způsobil to Covid-19 a příslušná nařízení. Přesto se zdařila řádná volba nového výboru Základní organizace Stará Bělá i okresního výboru Ostrava.

Včely připravené v proskleném úle na Bělské dožínky, na této akci nebylo možno vystavit. Dočkaly se však velmi užitečného pozvání, naše členka Marie Stuchlá společně s vedením Lesní školky MRAVENIŠTĚ ve Staré Vsi nad Ondřejnicí zorganizovala besedu s našimi nejmenšími milovníky přírody. Děti, které dochází do této školky s velikým nadšením přivítaly včelíčky. Společné povídání o včelím a včelařském životě mohlo začít. Diskuse probíhala v absolutní ukáznenosti těch milých velmi zvědavých dětí, až do doby, kdy sluníčko a naše činnost přilákaly včely z okolní přírody a ty nám připomněly, že pokračovat máme opět někdy příště. Odměna za toto zdařilé dopoledne, byla víc než sladká. Výtvarné dílo s poděkováním od malých budoucích včelařů o tom vypovídá víc než jasně.

V Zimním období čeká nás včelaře prá-

Ručně malovaný obrázek od dětí.

ce na vzdělávání. Příprava včelařského vybavení na další sezonu a trpělivé čekání na dny jarního rozvoje našich včel.

Do dalších dnů Adventu, Vánočních

svátku a nového roku 2021 hodně zdraví, pohody, klidu a spokojenosti všem lidem dobré vůle přejí místní včelaři.

Za spolek Včelařů Jan Syslo

PRO PANA VČELARĚ JANA

MOC DĚKUJEME ZA
KRAŠNÉ POVÍDÁNÍ O
VČELKÁCH. ☺
MY VŠICHNI Z MRAVENIŠ-
TĚ.

Co dělat, abychom se včely i my měli lépe

- Založme si na zahrádkách koutky, na které zasadíme vhodné rostliny pro život včel
- Omezme užívání chemických přípravků
- Používejme přírodní přípravky
- Nechme vykvést naše louky a trávníky
- Nenahrazujme zelené plochy betonem
- Udržujme rovnováhu všeho živého v přírodě ... atd.

Příroda se nám za naši snahu odmění přebohatě!

Ze života základní školy

„Rozzářené ulice a náměstí, shon vánočních trhů a všudypřítomné koledy přesvědčí i zaryté odpůrce svátků, že Vánoce patří k nejkrásnějším obdobím v roce. Staré tradice si připomínají nejen muzea a skanzeny, ale i lidé ve svých domovech. Podívat se na betlém nebo vyslechnout adventní koncert v kostele, na zámku či na náměstí patří k jedněm z nich...“ Takto začínal můj příspěvek do Floriánu v roce 2010. Píše se rok 2020 a vše je jinak. Nevadí. Je třeba být a jednat „tady a teď“ a doufat, že vše bude dobré.

V tomto období se ukázalo, jaká je reálná síla MŠMT vůči jiným resortům – nic moc. Odráží to reálné priority naší společnosti v porovnání s těmi deklarovanými. Ale abych nebyla nespravedlivá, ministerstvo dělalo, co mohlo. Není to kritika. Škola opět přešla na distanční vzdělávání.

Učitelům nejvíce při distanční výuce chybí zpětná vazba. Největší odezva je vždy „dobrý den, paní učitelko“ a „nashledanou“ ... to je pak dobrá kontrola toho,

kdo před tím počítačem opravdu seděl,“ řekla s nadhledem jedna z učitelek. „Vyvolávám žáky, seč mi síly stačí, ale pořád je tam velká prodleva - moje nervy! Nepoznáte, kdy je třeba zvolnit či vložit nějaký vtip na odlehčení. Nechci jen něco odříkat. Chci, aby látce žáci rozuměli,“ uvedla další. Podle pedagogů dosud nezvyklá podoba studia přináší také zcela nové omluvy žáků. „Nejde mi mikrofon, nefunguje mi kamera, vypadla mi wifi“. Stejně jako řada jiných kolegů jsme zažili i my komické situace na opačné straně barikády. To jsou například chvíle, když je vyučující přespříliš zaujat svým vlastním učivem, překrásnou barvou svého hlasu a všeobjímajícími znalostmi. A povídá a gestikuluje a vysvětluje. Do doby, než se najednou ozve osvobozující nebo snad odzbrojující žák s tím, že nemáte zapnutý mikrofon. Konkrétně já jsem si vyzkoušela i to, když jsem se ocitla sama v neexistující hodině výuky, chvíle paniky „kde jsou ty děti, vždyť už máme začínat a oni tu bý-

vají minimálně 10 minut předem, alespoň někdo, proč jsem tu sama“, než jsem si uvědomila záměnu středy za čtvrtek. Ve virtuální učebně jsem byla sama, zatímco žáci mě čekali úplně někde jinde – v odkaze na čtvrteční výuku.

V tomto období se ukázala flexibilita a kreativita učitelů. Také nesporně pokročili v digitální gramotnosti, v používání formativního hodnocení. Velmi si cením jejich práce a sluší se na konci roku jim za to všechno poděkovat.

Chtěla bych jménem zaměstnanců školy poděkovat také všem úžasným, chápatelkým a spolupracujícím rodičům, žákům školy i všem ostatním spolupracujícím, škole spřízněným lidem. Moc se těšíme, až se zase budeme moci ve škole s vámi všemi setkat.

Krásné svátky vánoční, klid, pohodu na těle i duši a hlavně zdraví za všechny zaměstnance přeje

Eva Paličková, ředitelka školy.

Videokonference

Videokonference ...?

*Koukli, zvládl, pochopili,
jaká cesta vede k cíli ... (možná).*

*Obrazovka musí zářit ...
Všichni jsme museli zažít,
kdy nemůžem spolu být,
po SKYPU musíš mluvit ...*

*Ted' technika GOOGLE MEET
musí „pokec“ nahradit ...
Nebýt této techniky,
byl by problém veliký,
jak si sdělit, co je nutné,
což je možná trochu smutné ...*

*Nevšimli jsme si snad asi,
jak nám hrozně chybí hlasy,
které jsme vždy slyšeli,
ted' nám znějí zpovzdálí ...*

*Věřím, že videokonference
brzy budou minulost ...*

„Chci „pokecat“ víc než dost ...“

Jana Švardalová,
učitelka ZŠ Ostrava-Proskovice

Distanční výuka proskovických prvňáčků 2020

Je několik minut do začátku on-line výuky, připojuje se první žák. Stydí se, nemluví, jen se na mě usmívá, nevím, zda mne slyší, na mé otázky reaguje pouze úsměvem...

Připojují se další. Nastává opačný problém, chtějí mluvit všichni. Snažím se to nějak prostřídat. Chvilí si povídáme...

Připojí se další žák, vidí nás, ale neslyší. Snažíme se odhalit problém, píšeme si s maminkou do chatu. Odpojili se, připojili. Problém přetrvává. Pomohlo restartování počítače. Několik minut z online výuky pryč...

Otvíráme první učebnici. Uběhla celá minuta a polovina žáků již dokázala najít stránku v učebnici. Druhá stále hledá. Volají na pomoc rodiče. Zběsile listují...

Uff, po dvou minutách máme již všichni správnou stránku. Zdá se, že můžeme začít...

Z křesla za Adamem právě skáče jeho mladší sestra. Rány, které se ozývají, odvádějí pozornost všech připojených žáků. Po pár seskocích našťěstí doběhl dospělák a dítě někam odklidil...

Vítek se přestal válet po gauči, začíná strouhat pastelky. Požádám ho, aby strouhátko odložil. Čas běží...

Ozývají se nepřijemné zvuky, snažím se zjistit, co to je. „Vítka, nebouchej prosím do mikrofonu, ruší nás to. Pochopil. Přestal bouchat. Začal foukat. „Fúúúú...“

Připojuje se nám Karel. Co tady dělá? Jeho výuka začíná až za 10 minut. Odpovím ho. Připojí se znovu. Vysvětlím mu, že má ještě čas a požádám, ať se připojí za 10 minut...

Už zbývá jen 10 minut!!! To snad ne!!!

Vzadu v pokoji se nám do záběru dostal Janin starší bratr, který předvádí něco, co vypadá jako break dance. Jana sleduje brácha, chápu to, je zajímavější než matematika...

Vítek opět začíná strouhat pastelky...

Na straně 34 ve cvičení pátém máme škrtnout, kde je chyba. Žáci postupně čtou příklady s chybou. Nejprve čte Amálka: „2 je větší než 5.“ „Našli jste nějakou další chybu?“ ptám se a vyvolávám dalšího žáka. „2 je větší než 5,“ odpovídá Adam. „Ano, to už nám našla Amálka, našel jsi něco dalšího?“ Ticho. Nevadí, vyvolávám Vítka: „2 je větší než 5!“ Snad nás zachrání Jana. Janinu odpověď přehlušilo zvonění telefonu v bytě jednoho z žáků...

pokračování na vedlejší straně

pokračování ze str. 10

Toužím se nenápadně odpojit a utéct. Zůstávám. Chce se mi plakat. Vydržím to! Jsem profík. Dokončili jsme cvičení. Zbývá pár posledních minut. Rozloučíme se...

Připojuje se další skupina. Jedna maminka se omlouvá, že se připojili v jiný čas...

Zjišťujeme, že jeden žák nás slyší, ale my jej neslyšíme...

Naštěstí během chvilky doma našli tablety, na němž výuku zprovoznili. Začalo pískání, strašné. Bolí z toho uši. Dva přístroje vedle sebe... Už je jeden odpojen...

Sleduji čas, který nám zbývá, než budu mít výuku s další skupinou...

Vyvolám Evu. Nemluví se mnou. Potřebuje čas. Čekám. Zopakuji otázku. Čekám. Čekám. Čekám...

Možná neví odpověď, možná potřebuje víc času. Minuty běží. Z Evy toho dnes moc nedostanu...

Vyvolám Anežku. Také se mnou nemluví. Smutně kouká...

Ozve se Tonda: „Anežka kouká všude kolem a nesleduje, co děláme.“ Děkuji za informaci, Tondo. Zopakuji otázku. Nic!

„Ty to cvičení v učebnici nemáš hotové?“ Anežka kývne. Aha, tak už chápu, proč neodpovídá. „Zkus na to přijít teď,“ vybízím ji...

Je mi jasné, že dnes už se mnou nepomluví ani Anežka...

Nevadí, ještě jsou tu kluci...

Kde je Petr? Někam zmizel. Odpojit se. Tonda volá: „Já nevidím Petra!“ Už ho vidím!“ Hurá, už je zpět. Tonda huláká: „Petr se seká.“ „Nevidím Petra.“ Už je zase pryč...

Snažím se vrátit ke cvičení v učebnici. Zjevuje se Petr. Tonda radostně křičí: „Už ho vidím. Vidím Petra!“

Celkem v poklidu pak během následujících dvou minut zkontrolujeme cvičení v učebnici a rozloučíme se...

Přihlašuje se třetí skupina...

Možná to zní neuvěřitelně, ale to vše se během online výuky v naší první třídě skutečně stalo, pozměněna jsou pouze jména žáků.

Příznávám, že během října a listopadu jsem byla mnohokrát na pokraji sil. Děkuji rodičům svých žáků za milé emaily, které mně dodaly energii pro další práci. Kousek jednoho emailu přikládám:

„Prvně bych Vám zde chtěla velice poděkovat za způsob, jakým distanční výuku vedete. Obzvláště natáčená videa a pod-

casty hodnotím VELMI pozitivně, jsou praktická a s výukou nám moc pomáhají. Odkazy na online aktivity jsou také moc fajn. Distanční výuku znám i z druhé strany, a kdyby ji každý vedl tak jako Vy, tak by to byla ve školství paráda. Děkujeme!!!“

Kateřina Keprtová,
třídní učitelka první třídy

Úspěšná žena pomáhá firmám překonat koronavirovou krizi

Spolek Rovnovážka v Ostravě realizuje projekt Úspěšná žena, který na jedné straně pomáhá ženám pracovně růst; a na druhé straně pomáhá zaměstnavatelům překonat následky koronavirové krize.

Zaměstnavatelům pomáháme získat vysoce motivované zaměstnankyně, které na sobě pracují a umí sladit práci i rodinu. Každou klientku známe osobně, pracujeme s ní individuálně, dokážeme ji doporučit na konkrétní pracovní pozici a zaručit se za ni. Nejsme personální agentura!

ZAMĚSTNAVATELŮM navíc nabízíme možnost získání DOTACE NA MZDOVÉ PŘÍSPĚVKY a nabízíme propagaci firmy podporující rovné příležitosti. Pomáháme zavádět práci z domova a flexibilní úvazky.

FLEXIBILITA + KVALITNÍ ZAMĚSTNANEC + MZDOVÉ PŘÍSPĚVKY + PROPAGACE FIRMY = NÁVOD NA ÚSPĚCH V DOBĚ KRIZE

Zaujala vás naše nabídka? Chcete s námi spolupracovat a doporučit kvalitní zaměstnance? Ozvěte se nám!

Bc. Klára Tidrichová: +420 736 140 697,

klara.tidrichova@rovnovazka.cz.

Více informací: www.uspesna-zena.cz.

Projekt je financován z OP Zaměstnanost

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Vánoce v minulých staletích...

Běh času se v minulosti řídil církevním kalendářem. Od první neděle adventní (čtyři týdny před vánoci) začínají roráty, jak se nazývají každodenní mše svaté, které probíhají až do svátku vánočních. Bohobojní vesničané v hojném počtu ještě za tmy spěchali do kostela ve Staré Bělé na tyto bohoslužby. V té době již byly ukončeny zemědělské polní práce a jen ve stodolách na mlatě ještě muži provádí cepy výmlat obilí. Ženy se věnují předení lnu, nebo vlny, případně draní peří.

Do období adventu ještě spadají oslavy sv. Mikuláše, který byl patronem prvního kostela starobělské farnosti. Jednalo se o dřevěný kostelík podobného typu, jaký je v Hrabové. Kdy byl postaven nelze přesně určit. Jednalo se pravděpodobně o druhou polovinu 15. století. Kostel stál na místě vedle dnešního kostela, který byl postaven na přelomu 18. a 19. století. K vysvěcení došlo až v r. 1801 s novým patronem sv. Janem Nepomuckým. Mikulášský kult však pře-

trvává do dnešní doby. Podle pověstí se jednalo o biskupa, který žil v Byzantské říši (na území dnešního Turecka). Byl to obhájce víry, který proslul štědrostí k chudým a bojem proti bezpráví. Mikulášská tradice v podobě člověka v biskupském oděvu s doprovodem andělů a čertem se stala symbolem obdarování dobrých a trestání zlobivých dětí do dnešních dnů.

Celé předvánoční období je v duchu příprav na příchod Ježíška. Na štědrý den během dopoledne chodili chlapi po koladě. V tento den se všichni postí. Hlavním jídlem byla až večere s hrachovou polévkou, krupice, lepocha, ovoce a oplatky s medem. Oplatky roznášela rektorka s dívkou (služebnou) ze Staré Bělé. Za ně dostávala mouku, máslo a vejčka. Po postavení školy v Proskovicích nosila oplatky rohlíčkářka z Brušperka. Droby z večere se rozházely na zahradu pod stromy, aby dobře rodily. Podle vyprávění mých rodičů až do dvacátých let minulého století neměli doma

vánoční stromek a na obdarování nebylo ani pomysleno.

Tyto tradice se zde rozšířily teprve po skončení 1. sv. války. Po večeri se všichni vystrojili a vydali na půlnoční mši do Staré Bělé. Vyzdobený kostel s betlémem byl plný k prasknutí. Slavnostní mše začala a pán rektor dirigoval celý kůr s hudebníky se zpěváky. Vyvrcholením bylo, až pán farář zpěvem oznámil „Narodil se Kristus Pán, radujme se“. Slavnostní vánoční mše svým představením zaznamenala ve všech obrovský dojem.

První svátek vánoční – Narození Páně se světil v kruhu rodiny. Nikdo nepracoval a nechodilo se ani po návštěvách. Teprve druhý svátek vánoční sv. Štěpána byl věnován návštěvám nejbližších a tradiční Štěpánské zábavě.

Excerptované materiály:

Kronika obecné školy Proskovice,
Jiří Stibor – Stará Bělá 1272-1918.

Jiří Lyčka, kronikář

Z činnosti Kreativního klubu Proskovice

I na našem Kreativním klubu se podepsala tato divná koronavirová doba. Po prázdninách jsme se sešly ve větším počtu v keramické dílně mateřské školy jen jednou. Učily jsme se novou techniku malování přání, které jsme chtěly nabídnout, jako každý rok na vánočním jarmarku. Ten se bohužel nekona a tak nemáme žádnou radost z vánočních drobných dáreků, kterými jsme chtěly prezentovat naši činnost, jako jsou adventní věnce, panenky z kukuřičného šustí a pletené košíčky z pedigu či papíru. Snad na ty výtvarné techniky nezapomeneme.

Začátkem podzimu jsme si zorganizovaly několik jednodenních výletů, ale vždy jen po malých skupinkách. Na zámku v Kuníně jsme si užily nádhernou výstavu pod názvem „Růže pro hraběnkou“. Aranžmá růží v kombinaci s textilními květy bylo nádherné. Při cestě domů jsme si ještě prohlédly nově otevřený a krásně

Slezská Harta

opravený zámek ve Velké Horce, kde ještě v r. 2016 byl ústav pro nemocné. Zámek ještě není zcela vybavený, ale kaple, která je se zámek spojená, je krásně zreštaurována. Průvodkyně zámku se nám velmi věnovala, přestože byl vstup volný a už bylo po otevírací době.

Některé naše členky přijaly pozvání žen z Nové Bělé na celodenní výlet na Slezskou Hartu. Výlet parníkem se zajímavým vyprávěním o této přehradě se nám moc líbil.

Po krátkém občerstvení jsme navštívily ještě zámek v Hradci nad Moravicí, kde byl také vstup volný. V perníkovém občůdku jsme nasbíraly inspiraci na malování perníčků, které ale bohužel letos pro děti ZŠ a MŠ už nenapečeme. Než se situacelepší, připravíme si doma nové nápady na tvoření, zase se sejdeme a malými dárky uděláme radost sobě i ostatním.

Slívová Věra

Aktivity T.J. Sokol Ostrava-Proskovice

Podrobnější informace a aktuality najdete na www.sokol-proskovice.cz

SOKOLSKÝ BĚH REPUBLIKY

Tento běžecký závod určený pro širokou veřejnost byl vyhlášen k výročí vzniku Československé republiky. Původní termín byl samozřejmě 28. října v den státního svátku České republiky. Do akce se celorepublikově zapojilo 32 sokolských jednot a 2 jednoty sokolů z USA. I naše tělocvičná jednota se jako jediná v Ostravě přihlásila k účasti na této velké akci.

Registrace k závodu proběhla online a k běhu v Proskovicích se přihlásilo přes 50 běžců do hlavního závodu o délce 4,2 km a kolem 20 účastníků do dětského závodu na trati dlouhé 1 km.

Jenže Sokol míní a epidemie COVID-19 mění, takže závod byl přesunut na 28. listopadu. Jenže současná opatření nenahrávají sportovcům, a proto 25 závodů, které se uskutečnily v tomto datu, se běželo v podobě tzv. individuální výzvy, kdy si závodníci vyzvedli na místě svého závodu startovní balíček obsahující kromě upomínkových sokolských předmětů také malé občerstvení a svůj běh mohli absolvovat kdekoliv v průběhu celého dne.

Třetí termín pro uskutečnění Sokolského běhu byl určen na 12. prosince, kdy bude možné startovat po vlnách, nebo s otevřeným startem. K tomuto termínu se přihlásilo 6 měst a mezi nimi i naše jednota.

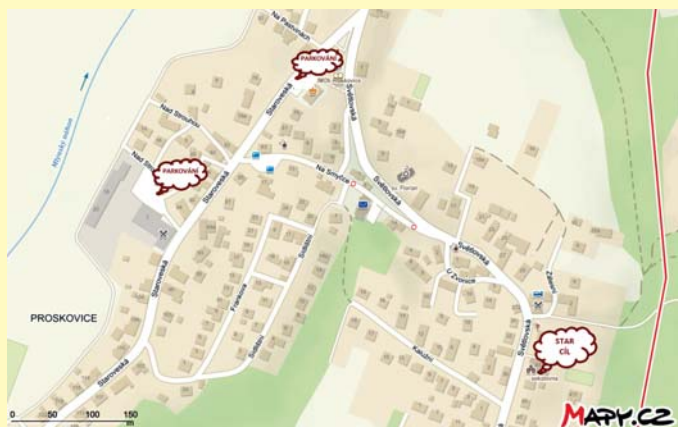
Na těchto místech se poběží po označené trase a jednotlivým závodníkům se bude měřit čas, takže vznikne i výsledková listina s odměnami pro ty nejrychlejší. Tyto závody budou zároveň prvními, které se v ČR veřejně uskuteční od vypuknutí druhé vlny pandemie.

Je možné, že až budete číst toto vydání Floriána, budeme už znát vítěze Sokolského běhu v Proskovicích. Doufáme, že tento sledovaný závod proběhne v Proskovicích úspěšně a že se stane tradicí i v dalších letech, takže se můžeme těšit na 2. ročník běžeckého závodu 28. října 2021.

Pozn. Až se zase otevřou sportoviště a také naše sokolovna, budeme pokračovat v činnosti. Připomínáme, že v pondělí cvičí předškoláci, v úterý žáci a ve čtvrtek žačky. Věříme, že k nám do sokolovny najdou cestu i ostatní děti z Proskovic.

E. Petružjová

Mnoho akcí jsme letos museli ožezet, ale v době rozvolnění na začátku září jsme si v sokolovně stihli pro radost uspořádat letní kino. Promítali jsme tradičně v profesionální kvalitě francouzskou komedii Jak býti dobrou ženou režiséra Martina Provosta. Přivítali jsme všechny dobré ženy i muže z Proskovic a okolí. Nabídli jsme jim kromě projekce i něco z grilu, domácí koláč, výhled do zeleně pod sokolovnou při pomalém západu slunce a hlavně setkání.

Většinu diváků ani nevidalo, když ještě před koncem filmu sprchlo. Pomohli nám s úklidem, vyprovodili promítače, dojíždali, dopíjeli. Přestože pak přšelo více a více, bylo stále co vyprávět a nějak se nám nechtělo domů. Možná jsme tušili, že takhle společná akce bude nadlouho poslední.

Myslím, že ani pamětníci si nezpomínají na tak dlouhé uzavření sokolovny pro veřejnost nebo zrušení sokolského plesu. Opravdu nás to moc mrzí, ale chápeme, že je důležité chránit základní hodnoty jako je zdraví. Vše sledujeme, čekáme na zlepšení situace a doufáme, že sokolovnu otevřeme pro cvičení co nejdříve.

Zatím nezapomínejme, že „Ve zdravém těle zdravý duch!“ a „Tužme se!“

H. Matoušková

Turnaj smíšených dvojic

V sobotu 12. 9. 2020, za slunečného počasí, od časného rána, pod taktovkou a organizací Tomáše Kadlece i celého Sokola Proskovice, začal turnaj smíšených dvojic ve čtyřhře v tenise. Velmi dobře připravený kurt za sokolovnou, sliboval zajímavý den plný výher, ale i proher a samozřejmě dobré nálady, hojnosti jídla i pití.

Dvojice, vždy žena + muž, hráli v jedné skupině, kde se utkali v systému každý s každým. Jednalo se o 6 dvojic. Byli jsme všichni rádi, že se turnaj mohl uskutečnit (to jsme ještě nevěděli, že přijde 2. vlna Covidu-19). Po celou dobu turnaje nám přálo počasí, bylo bezvětří, prostě nádhera.

Utkání ve skupině probíhala opět ve stylu fair-play, ale i o překvapení nebyla nouze. Hrál se systémem, který bych nazval „Kadlecův klíč“ a proto nebylo do poslední chvíle možné zjistit, kdo vůbec turnaj vyhraje a jaké bude následné pořadí dvojic. To vše přispělo k dramatictosti až do konce turnaje. Nedalo se tedy taktizovat, odpočinout si nějakou výměnou, prostě muselo se hrát do posledního míčku. Dobrou formu v tomto turnaji opět předvedla dvojice Pustková - Knapěk, která zaslouženě celý turnaj vyhrála a patřila jim od všech velká gratulace. Nechyběly, díky místním sponzorům, pro všechny účastníky také hodnotné ceny. Opět tento turnaj i v letošní nelehké době splnil účel a očekávání se naplnila dostatečně, včetně občerstvení a závěrečného večírku u harmonikáře" Zdeňka Dvorského.

Doufám, že budeme i nadále takovýto druh zábavy v obci podporovat a že se budeme stále radovat z maličkostí, které nám doba přinese. Děkuji.

David Kalous

Přátelský turnaj - čtyřhry žen

Dne 6. 9. 2020 se sešlo 16 tenistek z tělocvičných jednot a tenisových klubů, které hrají soutěže MPD v Moravskoslezské župě ČOS. Sehrály (8 dvojic) přátelský turnaj ve čtyřhře. Hrál se systémem každá dvojice s každou na jeden set do 6. Při stavu 5:5 tiebreak. Všechny dvojice si mezi sebou zahrály, poznávaly jiný styl hry, pobavily a vzájemně se poznávaly i mimo kurt. Za Proskovice se zúčastnila Regina Šerá, Michaela Slatinská, Šárka Schmidtmejerová a Dagmar Pustková.

Jako již tradičně se měl tento přátelský turnaj odehrát na kurtech TJ Sokol Výškovice, ale pro nepříznivé počasí byl nutný přesun do haly. Tam byly k dispozici 3 kurty s velmi rychlým povrchem. Tenisové umění a tenisové myšlení některých hráček upřímně obdivuji a myslím, že nejsem sama. Rok co rok nás, neregistrovaných hráček, pomalinku přibývá (dnes hraje již 11 družstev žen!) a přibývají také fanoušci tohoto krásného bílého sportu. Tentokrát se turnaj musel obejít bez nich, ale příští rok se na ně budeme na kurtech ve Výškovicích zase těšit.

Za tenistky Dagmar Pustková

Umístění: 1. místo Olga Šindlerová + Petra Tesařová za Opavu, 2. místo Regina Šerá + Dagmar Pustková za Proskovice, 3. místo Jana Wágnerová + Soňa Šimková za Petřvald

Co přinesl proskovickým Sokolům rok 2020 a poděkování podporovatelům

Letošní sokolská sezóna začala již tradičním vystoupením našeho amatérského divadelního souboru představením Ideální muž. Kousek to byl pěkný, u diváků měl úspěch, což dokazuje několik vyprodaných představení. Po úspěšném začátku letošního roku následoval sokolský ples. V důsledku vládních nařízení spojených s epidemií Covid-19 jsme byli nuceni přerušit cvičební hodiny jak pro cvičence, tak pro širokou veřejnost. V této době jsme požádali Petra Matěje o převod darovaných fošen (dar městského obvo-

du Proskovice) na sušičku za účelem výroby nových vstupních dveří, únikových a bočních dveří sokolovny. Petr nám dopravu věnoval darem. Cenová nabídka na výrobu dveří byla zhotovena Davidem Polochem už dříve, a tak jsme se s Davidem dohodli na zahájení výroby. Termín dodání předpokládáme v průběhu roku 2021. Začali jsme také s opravami a renovací interiérových dveří, které již nějaký čas volají o obnovu. Práce na obnově interiérových dveří jsme zadali Zdeňkovi Dostálovi. Dlouhotrvající práce budou

dokončeny také v průběhu roku 2021. Od konce května jsme s radostí začali zase cvičit, podařil se nám připravit cyklistický biatlon, který byl soutěžícími velmi oceněn. V rámci nového spolku Sokolčata zajistila Verča Dostálová ve spolupráci se Sokolem Proskovice a SDH Proskovice dětem příjemně strávené chvíle na letním táboře v Rosičce. Od jarních dní byl využit venkovní tenisový kurt, na kterém hráči hráli do posledních teplých dní.

Příjemné byly i volejbalové tentokrát pokračování na vedlejší straně

pokračování ze str. 14

čtvrteční „zápasy“ všech věkových kategorií i pohlaví. V průběhu letních měsíců proběhla výměna rozvodů vody a obkladů ve sprše. O vodovodní část se postaral Petr Šmíd a o stavební práce Martin Kunz stejně jako o několikerou opravu střechy, střešních oken a okapů. V září jsme pro veřejnost zajistili venkovní promítání filmu za sokolovnou – naše tradiční letní kino s občerstvením.

V září jsme také zahájili cvičení předškolních dětí s názvem Cvičíme se zvířátky s Kristýnou, cvičení pro dívky a Dance Fitness s Míšou, cvičení mladších žáků s Rudou a Petrem, zdravotní cvičení žen s Janou nebo zdravotní cvičení žen s Blankou. Nechybělo Pilates s Hankou, tréninky stolního tenisu dětí a dospělých s Martinem a Vířou. Diskutovalo se o přípravě na podzimní aktivity. Herci se připravovali na derniéru, kterou v dubnu nestihli a nechyběly přípravy zkoušek nové hry. Přihlásili jsme se do celostátní akce Sokolský běh republiky, který se měl konat 28. října. Stejně jako v únoru, tak v říjnu už bylo jasné, že plány zůstanou zase na nějaký čas za dveřmi sokolovny. Škoda.

Podzimní deště nám opět ukázaly, že stávající stav střešní krytiny nenechá sokoly spát a v části nářadovny se to naplno projevilo nepěknou potopou. Když už jsme si mysleli, že máme tento rok o starosti postaráno, tak začala zlobit expanz-

ní nádoba, a protože ani její stoletý plech není věčný, zateklo pro jistotu i na galerii, kde je expanzní nádoba umístěna. Novou expanzní nádobu vyhotovili Milan Kužma s Mirkem Fülöpem.

Jarní revizí plynového kotle nám byla nekompromisně doporučena jeho výměna, jeho stav byl vyhodnocen jako havarijní. Na výměnu kotle do Sokolovny nám přispěl darem městský obvod Proskovice. Městský obvod Proskovice a statutární město Ostrava nám přispěl účelovými dotacemi na celoroční činnost a provoz spolku. Získali jsme také příspěvek od Nadace ČEZ na pořízení osvětlovací tech-

niky pro naše divadlo s názvem Světlo pro divadlo.

Naše Poděkování patří všem výše uvedeným osobám, firmám, subjektům a dárcům, kteří podporují naši jednotu finančně, materiálně či jakoukoliv jinou formou.

Sportu ZDAR! A jak říkal bratr Tyrš: Tužme se!

Výbor Sokola Proskovice

OSTRAVA!!! NADACE ČEZ

„Nebudte neviditelní...“

Aktuální roční období sebou nyní přináší i pozdní rozednávání či brzké stmívání, dále tak související povětrnostní vlivy – mlhu, hustý déšť či sněžení. Moravskoslezští preventisté spolu s dopravními policisty a krajským koordinátorem BESIPu započali opětovně apelovat na nejzranitelnější účastníky silničního provozu – chodce i cyklisty – aby nepodeceňovali tuto skutečnost a dbali na svou viditelnost. Preventivní akce s názvem „Nebudte neviditelní“ byla 5. října 2020 zahájena například v Ostravě (Hrabůvce) či na Bruntálsku. Preventisté spolu s kolegy z dopravní služby však do terénu vyráží celý týden a zejména chodcům připomínají základní zásady bezpečného pohybu na silnicích v době snížené viditelnosti. Následný den (6. října 2020) preventisté s dopravními policisty zaměřili za zranitelnými účastníky silničního provozu opět na Ostravsko, ale i na Krnovsko, Třínecko či do Koprivnice. S preventisty se však chodci setkali či setkají též na Karvinsku či Opavsku. Díky užití retroreflexního prvku může řidič zaregistrovat chodce až na vzdálenost 200 metrů. Je-li však chodec oblečen do tmavého ošacení, řidič jej spatří na

vzdálenost až desetkrát menší (cca 20 metrů). Reflexní prvky je vhodné umístit na pohyblivé části těla, nejlépe na kotník či zápěstí (případně obě místa), vždy na stranu směrem do vozovky tak, aby prvky byly viditelné a díky nim se stal viditelným i chodec. Dětem je vhodné opatřit oblečení s reflexními doplňky, reflexní materiál by měl být i součástí školních brašen či batohů. Zejména mladší školáci mohou být méně soustředění, někteří ještě neumí předvídat a odhadovat vzdálenost. Je zapotřebí, aby byli co nejvíce viditelní a řidič měl vůbec možnost včas zareagovat. Dopravní výuce nejmenších školáků se preventisté věnují permanentně prostřednictvím přednášek a besed, za všechny lze připomenout projekty například Zebra se za Tebe nerozhledne, Policejní pohádky či Markétina dopravní výchova. Někteří starší školáci zas při pohybu v silničním provozu užívají sluchátka a poslouchají hudbu. Tato skutečnost pak může komplikovat orientaci v kritické dopravní situaci, opět je vhodné, aby „nebyli neviditelní“ a řidič měl šanci reagovat. Ohroženou skupinou jsou však také senioři. Jejich pohyblivost může být li-

mitována, stejně jako zrak či sluch. Orientace seniora v silničním provozu tak může být svízelnější.

Nejen zmíněné nejhroženější skupiny při preventivní akci „Nebudte neviditelní“ policisté při preventivní akci oslovili a věnovali jim reflexní pásky. Některým chodcům vysvětlili vhodné umístění reflexního předmětu, neboť jej lidé umístili nesprávně a v tmavém oblečení byli skutečně obtížně viditelní. Sníženou viditelnost definuje zákon jako situaci, kdy účastníci provozu na pozemních komunikacích dostatečně zřetelně nerozeznají jiná vozidla, osoby, zvířata nebo předměty na pozemní komunikaci, například od soumraku do svítání, za mlhy, sněžení, hustého deště nebo v tunelu. Zákon také ukládá povinnost chodcům, pohybujícím se mimo obec za snížené viditelnosti po krajině nebo po okraji vozovky v místě, které není osvětleno veřejným osvětlením, mít na sobě prvky z retroreflexního materiálu umístěné tak, aby byly viditelné pro ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.

mjr. Mgr. Gabriela Pokorná
vrchní komisař

Říjnová povodeň

Vytrvalé deště v polovině října nám letos již poněkolkáté zatopily pastviny. Jednak už vodou nasáklé louky nebyly schopny absorbovat žádnou vodu navíc, jednak se k tomu přidala i voda z Odry a Mlýnského náhonu. Tentokrát se voda valila i okolo kravína, viz fotografie, kde vymlela pěkně hluboké jámy v cestě na hrázku. Hladina říjnového kalného jezera vystoupila tak vysoko, že zalila i naši cyklostezku od mostku Břetislav až po konec katastru Proskovic směrem na Starou Bělou. Po opadnutí vysoké vody nám na cyklostezce zůstal několikacentimetrový nános bahna, který používání cyklostezky znemožňoval. Někteří odvážlivci to však přece jen zkusili, i za cenu pořádného zabláčení. Problém se musel řešit rychle po opadnutí vody, dokud

bylo bahno měkké a manipulovatelné. Vyzvali jsme zastupitele a sousedy z okolí k bleskové akci s lopatami a smetáky. V úterý odpoledne 20. 10. 2020 jsme cyklostezku v nejvyšší čas od nánosů bahna společně očistili. Při té příležitosti jsme také usadili zpět na místo most Břetislav, který velká voda odplavila z jeho stálého místa.

Děkujeme všem, kteří se rychlou reakcí přičinili na tom, že naše cyklostezka byla odbahněna a mostek usazen. Sešlo se nás přes deset a za dvě hodinky bylo hotovo! Kdybychom to nechali zatvrdnout, bylo by to mnohem složitější. A sám by to nikdo nezvládl.

Za pěkné Proskovice!

Petr Palička

Nesvítí vám na ulici veřejné osvětlení?

Poruchu na veřejném osvětlení můžete nahlásit sami na dispečinku firmy Ostravské komunikace, a.s. – tel. č.: **596 622 922**. Stačí nahlásit městský obvod, název ulice a číslo sloupu veřejného osvětlení, případně číslo popisné a orientační nejbližšího domu.

Barbora Urbánková

**Proskovický
Florián**

Vydává SMO-ÚMOB Proskovice, Světlovská 2/82, 724 00 Ostrava-Proskovice. IČ: 00845451. Povoleno MK ČR E 15013. **Redakční rada:** Mgr. Marie Matějová, Jiří Lyčka, Věra Adámková. **Kontakt na redakci a inzerci:** tel.: 599 424 302, e-mail: vadamkova@proskovice.ostrava.cz. **Grafická úprava:** Lucie Petrová. **Tisk:** TISK AGENCY, s.r.o., Gajdošova 29 A, Moravská Ostrava. Vychází zdarma čtyřikrát ročně v nákladu 470 výtisků. **Uzávěrka** jarního vydání 28. 2., letního vydání 31. 5., podzimního vydání 31. 8. a zimního vydání 30. 11. Vydáno v prosinci 2020.